

padnuli su, wot togo derte bęscho to ta wina, až to kuž-
dem złowekoju pschirožone schelne myšlene jedno winiſtvo
pscheschimo Bogu jo, a až ten złowek jadnu wošebnu lu-
boscz k tej wěre swojich wošczow ma, we kotarejž won
narožony a wotkublany jo. K tomu pschizo huschej togo
hyschzi, až te fcheszczijang s tymi berškimi welgi nelubošne
hokoło zechu, a až te, ak jich hobroschisch dejachu, tu beršku
rěz nerošmejachu, a jich teke tak wot teje wěrnosczi a togo
hužytka teje fcheszczijańskeje wěry došč hopenanišch na-
možachu.

Lezrownož pač woni tu fcheszczijańsku wěru našlědku
gorějwesechu, ga bu tašama psches złowezne hustawěna po-
malem sašej pschehobroschona. Wono jim bu sakasane, Bože
šiwow lasowasch, a woni nemějachu niž, ako jano te ne-
želſke a šwěženſke evangelia a lekziony. We tych wošadach,
kěz berške bęchu, bu tenzaš sa zele leto jano jedno přat-
lowańe žaržane. Sich farare bęchu lutne nimſke, kotarež
tu beršku rěz nerošmejachu. Woni lasowachu jim we la-
tinskej rěz schake předl a špivachu we tějſamej rěz
psalmy. Za tenzajšchna Boža služba waschych wošczow
hobstojascho we tom, až woni do zerkwe chojžachu, kotaruž
woni sa welgi šwětu a sa Božy dom žaržachu, až to, zož
še lasowascho, šlyschachu, lezrownož jo nerošmejachu, a až
woni ten Woščznaš bjatowachu.

Ako pač potom ten smilny Bog to šwětlo togo
evangelia sašej šwěschisch, a psches Lutheruša jo roschyrisch
da: ga su teke wasche woščy tu hužbu togo evangelia
s welikeju požednosczju a wjašelim skoro gorějwefeli, a
chwalisch Boga! wono šwěšchi teke hyschzer až do tych